

[Finansministeren.]

turmæssige baggrund for finanspolitikken er nu under bedring, således som det fremgår af den økonomiske oversigt, som økonomiministeren netop har fremlagt.

Som jeg allerede har nævnt, er aktiviteten i bygge- og anlægssektoren mærkbart forbedret som en direkte følge af de gennemførte beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, og disse foranstaltninger vil fortsat gøre sig gældende i resten af 1976.

Landbrugets vilkår er fortsat gode takket være markedsordningerne i EF, og der kan i det kommende år forventes yderligere fremgang.

For industrien og de øvrige byerhverv, bortset fra bygge- og anlægssektoren, er vi i væsentlig grad afhængige af de internationale konjunkturer. Her er der nu indtrådt en vending, men opgangstendenserne er endnu svage, og nogen usikkerhed råder fortsat med hensyn til styrken og varigheden af opgangskonjunkturerne hos de vigtigste af vore handelspartnere. Med de i juni og september gennemførte investeringsstøtteforanstaltninger og med dette finanslovsforslag, der i sig selv er aktivitetsstimulerende, har vi søgt at skabe et gunstigt udgangspunkt for en fornyet opgang. For at danske virksomheder skal kunne gribe de eksportmuligheder, som nu synes at tegne sig, er det imidlertid tillige af afgørende betydning, at pris-, indtægts- og omkostningsudviklingen fortsat holdes i ro. Ansvar for dette påhviler ikke blot regering og folketing, men også dem, der i øvrigt har indflydelse på den økonomiske udvikling.

Alt i alt synes det berettiget at konkludere, at udviklingen nu igen går den rigtige vej, selv om det er gået langsommere, end vi havde håbet.

Finanslovsforslaget er afstemt efter den vurdering af den økonomiske udvikling, som jeg her har redegjort for. Der er imidlertid fortsat så megen usikkerhed omkring den økonomiske situation, at det ikke kan udelukkes, at vi i finansårets løb må foretage justeringer af finanspolitikken. Netop fordi finanspolitikken hele tiden må være en afvejning af hensynet til beskæftigelsen på den ene side og hensynet til betalingsbalancen over for udlandet på den anden side, må vi være indstillet på, at justeringer kan blive nødvendige.

Lad mig til slut understrege, at sådanne korrektioner i den økonomiske kurs ikke er, som nogle måske tror, et udslag af manglende konsekvens i den økonomiske politik, tværtimod. En konsekvent økonomisk politik forudsætter i høj grad, at vi tilpasser os de skiftende vilkår, som den økonomiske udvikling i udlandet sætter for den hjemlige økonomi.

Regeringens vilje til at bevare den politiske stabilitet, der har præget tilblivelsen af finansloven for det kommende år, udspringer ikke mindst af, at en sådan stabilitet er nødvendig for, at vi i tide og med tilstrækkelig kraft kan foretage de justeringer i vores økonomi, som er forudsætningen for, at en konjunkturopgang kan slå igennem herhjemme.

Erling Olsen (S):

Kort før jul tog vi den første holmgang om forslaget til finanslov. Vi kunne dengang konstatere, at vi var på vej imod bedre tider: både i udlandet og herhjemme pegede de fleste økonomiske strømpile opad, men det stod også klart, at beskæftigelsesproblemet ikke var løst, bare fordi produktionen steg. Mange steder havde virksomhederne holdt på deres folk i håb om bedre tider, og mange steder arbejdede man på deltid. Derfor kunne man også mange steder sætte produktionen i vejret uden at antage nye folk. Man behøvede heller ikke at foretage større maskinanskaffelser, da de maskiner, som stod rundt omkring, kunne bestille meget mere, end de fik lov til under krisen. Det gjaldt hele verden over, og vi kom så også i den situation, at det måtte betyde, at vi her i landet kom forholdsvis sent med i det internationale opsving, ganske enkelt fordi en meget stor del af vores eksport består af maskiner, og når maskinanskaffelserne rundt omkring er noget af det seneste, der kommer gang i, bliver vores eksport det også.

Hermed var der ingen tvivl om, hvad vi skulle gøre, hvis vi ville sætte beskæftigelsen i højsædet, og det vil enhver socialdemokratisk regering. Når alt kommer til alt, er det vel først og fremmest kampen for den fulde beskæftigelse, kampen for retten til arbejde, der gør mennesker til socialdemokrater. Det var således givet, at vi måtte bruge vores indflydelse i EF og i de internationale sam-